
KIEROWAĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze się.

e *prawdopodobnie jasne (tak w kierować).*

praes 3 sg kieruje się (2). ◇ 3 pl kierują się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Iść, udawać się w określonym kierunku (3) : Więc munfztuk pątrż iáko mu/ gębę zálámuie/ Ze gdzye kázá/ nie gdzye chce/ tám fie pan kieruie. RejZwierz 129.

W przeni (1) :

Zwrot: »na lewo się kierować« = postępować źle (1): MOglic go ták z wrzędu/ przewác tym Krzywieńskim Lecż go w cnotę á w itałość/ możelz zwác prościeńskim. Bo fie ifcie ná lewo/ nie kieruie nigdy RejZwierz 57v.

a. Panować nad swoimi krokami, nie tracić równowagi; tu w przeni (1) : Mogą to zeznác półtronni fáljedzi/ Ze fie kieruią y ná gołoledzi RejZwierz 210v.

Formacje współrdzenne cf KIEROWAĆ.

KW